

Svar (13/3 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I forbindelse med behandlingen af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af arealreservationerne til atomkraft nedsatte jeg et udvalg til at vurdere, om nogle af de arealer, der var reserveret til a-kraftværker, burde friholdes til anden anvendelse. Udvalget indstillede i en rapport af 31. maj 1985, at fem områder, herunder området ved Mullerup, burde friholdes for en udnyttelse, der kan vanskeliggøre, at de kan anvendes til anlæg med så specielle beliggenhedskrav, at de bør placeres uden for de almindelige erhvervsarealer – ved kysterne forholdsvis langt fra befolkningskoncentrationer.

I rapporten nævnes anlæg som fossilt fyrede kraftværker, andre anlæg med relation til olie-/gasområdet, parker for store vindmøller, kulterminal og dybvandshavn.

De forskellige anlægstyper stiller forskellige lokaliseringskrav. Udvalget har peget på dem af de tidligere a-kraftreservationer, hvor mere end et enkelt lokaliseringskrav vil kunne opfyldes og i et mønster, der dækker landet rimeligt godt.

Udvalget henviste en vurdering af, om nogle af arealerne kan anvendes til deponering af restprodukter fra kraftværkernes røgensning, til det af miljøministeriet nedsatte såkaldte restproduktudvalg. Restproduktudvalgets betænkning af 31. oktober 1985 indeholder forslag til procedure for restproduktdepoters indpasning i den fysiske planlægning.

Af betænkningen fremgår, at stillingtagen til placering af deponeringspladser for restprodukter i de fleste områder i landet vil kunne afvente normaltillæggene til regionplanerne i 1989. Det gælder f.eks. for Vestsjællands amtskommune.

I forbindelse med betænkningens udarbejdelse har restproduktudvalget i samarbejde med amtskommunerne/hovedstadsrådet indkredset 18 områder, som efter de i betænkningen opstillede kriterier kan anses for egnede til placering af deponeringspladser. Disse områder er fra udvalgets side tænkt som eksempler, der kan indgå i den videre planlægning. Der er således kun tale om placeringsmuligheder og ikke om konkrete udpegninger af deponeringssteder.

I Vestsjællands amtskommune er angivet to af disse muligheder, hvoraf den ene ved Mullerup i det område, der tidligere var reserveret til et eventuelt atomkraftværk.

Planstyrelsen har oplyst, at Vestsjællands amtsråd i skrivelse af 18. november 1985 til styrelsen bl.a. har udtalt, at man med forbehold over for eventuelle grundvandsforureningsproblemer har tiltrådt restproduktudvalgets indstilling om, at Mullerup bør foretrækkes fremfor det andet foreslåede areal i amtskommunen.

Som det fremgår, er det amtsrådet, der i normaltillæg til regionplan 1989 skal tage stilling til den konkrete placering af et restproduktdepot ud fra en afvejning af de forskellige interesser i det åbne land, herunder grundvandsinteresserne. I denne afvejning kan arealet ved Mullerup indgå sammen med andre placeringsmuligheder, der opfylder de kriterier, der er angivet i betænkningen.

Spm. nr. S 782

Til *justitsministeren* (5/3 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, om folketingets medlemmer kan pålægges tavshedspligt med hensyn til, hvad indsatte i anstalter og arresthuse fortæller om deres sag?«

Begrundelse

En blanket, som bærer titlen »Følgeskrivelse til medlemmer af folketinget«, indeholder følgende formulering:

»Opmærksomheden henledes på, at eventuelle oplysninger om den verserende straffesag ikke må viderebringes til andre end forsvaren og retsmyndighederne (politiet, anklagemyndigheden, domstolene, justitsministeriet), idet sagens opklaring ellers kan modvirkes.« Blanketten anvendes af anstalter og arresthuse som følgeskrivelse, når breve fra indsatte fremsendes til folketingets medlemmer.

Det siger sig selv, at folketingets medlemmer er undergivet samme regler og straffebestemmelser som andre mennesker, og at folketingets medlemmer vil kunne drages til ansvar, såfremt de foretager sig noget, der kan modvirke en sags opklaring. Men den anvendte blanket pålægger et folketingsmed-